

zikš die, niu' a nu kanta kokoshlă de trei ori, ta de trei ori te vei lepda de mine!

Петр врх съ protesteze; dar Iisusă întinse mâna:

— Frațioră mei, zisse, e.lă, kăndă v'amă trimisă ne kăte șnde—va fără sakă, fără teaskă, fără inkălminte, mi v'auă dășă șnde vă trimateamă, v'a lipsită чева în kamea voastră?

— Niči odată! pesușneră apostoli.

— Eї bine, șrmă Iisusă, akămă, челă че ва абеа șnă sakă mi o teaskă съ ле іеа! челă че n'are nimikă vînză—mi vestimîntălă ka съ—mi kămpere o sabie, kăči totă че a fostă skpisă de mine se va împіni.

Дш' ачеа, întopkîndă—se șpre partea șnde se șitasse de mai măte ori:

— E destălă, zisse e.lă lăutîndă—se kă sine însă—mi; съ emimă d'ачі.

Iisusă emi челă d'întiă, mi Петр дшпă dînsă; Петр стърșindă inkă mi zikîndă:

— Кăндă амă мări kiară împreșnă kă tine, nu mă voiă lepda niči odată de tine, Dămnezeeskălă meă înвъцторă!

La poarta kărpii, Iisusă află, întp'o parte a pragălă, ne Fečioara, mi, întp'alta, ne Margalina; amîndoză ерă în țенăkі.

Iisusă стърșі ne mămă—sa în frănte; mi, ne kăndă e.lă імърцішă ne mămă—sa, Margalina лă marținea mantiei salle, mi o lini de бэзеле еї.